

תת"ע 13058/02/19 - רадי אבו שקארה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 19-02-13058 מדינת ישראל נ' רадי אבו שקארה
תיק חיזוני: 90119269323

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש רадי אבו שקארה
נגד מדינת ישראל
משיבה **החלטה**

1. לפניה בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 17.3.19 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה מיום 18.11.18 של שימוש בטלפון בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.
3. המבוקש טען כי הגיע בקשה להישפט וכי בתאריך 18.12.18 קיבל שתי הודעות משטרת ישראל בהן צוין כי בקשתו התקבלה וכי זימון לדין ישלח אליו במועד מאוחר יותר. טען כי מאז לא קיבל כל הודעה נוספת עד לקבלת פסק הדין ביום 28.3.19 ועל כן לא ידוע מועד הדיון שאחרת היה מתיצב כנדרש. ביקש לבטל את פסק הדין וליתן לו יום בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשתו וטענה כי אישור המסירה עולה כי בוצעה מסירה כדין. טענה כי המבוקש לא העלה כל הסבר מוצדק להיעדר התיצבותו לדין, הוסיפה וטענה כי המבוקש לא פירט סיכומי הגנתו.
5. בהמשך לתגובה המשיבה, אישרתי לבקשתו, בהחלטה מיום 28.5.19, להתייחס לאישור המסירה המצויה בתיק וחתום בידי "סוזי".
6. בתגובה המבוקש מיום 13.6.19, טען המבוקש כי כל המסמכים הקשורים לניהול היליך אמורים להישלח אליו לבתו לפי כתובתו הרשומה במשרד הפנים, רחוב התווך 39 בחיפה, שם הוא מתגורר יחד עם אשתו ובנו. טען כי "סוזי" היא מזכירת החברה בה הוא עובד, והוא גם אחותה של אשתו, אך לא ברור לו מדוע נשלחו המסמכים כתגובה החברה, ככל שאכן נשלחו לשם. טען כי מבירור שערך עם סוזי,

מסרה לו כי מידי יום היא מקבלת "עירמה של מכתבים" ואינה זוכרת קבלת מסמכים הקשורים אליו.

.7. לאחר שקהלתי טענות הצדדים החלטתי לדוחות הבקשה.

.8. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאו התיצבותו לדין או גרים עיוז דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 01/2014 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאמו נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאם פסק הדין.

.9. משלוח הזמןה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 14/2014 **סמארא נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 15.1.20).

ማישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח בכתב ביתו של המבוקש ונמסר לידי "סוזי" אשר אישרה קבלת דבר הדואר בחתימתה. אמן באישור המסירה לא ציינו פרטי המסירה, אך המבוקש אישר כי הוא מכיר את סוזי, שהיא מזכירת החברה בה הוא עובד וגייסתו. המבוקש טען כי מבירור שערך עם סוזי, מסרה לו כי אינה זוכרת קבלת מסמכים הקשורים אליו, אך לא צירף תצהיר מטעמה לתמיכה בבקשתו.

הմבוקש אף אישר כי קיבל לידי את פסק הדין בתאריך 28.3.19, ומכאן גם לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

.10. מעבר לכך, המבוקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הורתת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוז דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבוקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסווג זה.

.11. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.

.12. בשים לב לדחיתת הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הմבוקש ישלם הכנס האמור בגין דין עד ליום 1.9.19.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ט, 06 אוגוסט 2019, בהעדך
הצדדים.